

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI FUNCȚIEI PUBLICE A UNIUNII EUROPENE

(Camera a treia)

24 aprilie 2013

Cauza F-96/12

**Laurent Demeneix
împotriva
Comisiei Europene**

„Funcție publică — Concurs general — Neînscriere pe lista de rezervă — Condiție privind experiența profesională — Întinderea puterii de apreciere”

Obiectul: Acțiune introdusă în temeiul articolului 270 TFUE, aplicabilă Tratatului CEEA în temeiul articolului 106a din acesta, prin care domnul Demeneix solicită anularea deciziei comisiei de evaluare din cadrul concursurilor generale EPSO/AD/206/11 (AD 5) și EPSO/AD/207/11 (AD 7) de a nu îl înscrie pe lista de rezervă pentru recrutarea unor administratori cu gradul AD 7 în domeniul auditului și despăgubirea pentru prejudiciul moral suferit ca urmare a nelegalității astfel săvârșite

Decizia: Respinge acțiunea. Domnul Demeneix suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligat să suporte cheltuielile de judecată efectuate de Comisia Europeană.

Sumarul hotărârii

*1. Funcționari — Concurs — Concurs pe bază de dosare și de examene — Condiții de admitere — Stabilire prin anunțul de concurs — Aprecierea experienței profesionale a candidaților de către comisia de evaluare — Control jurisdicțional — Limite
(Statutul funcționarilor, anexa III, art. 2)*

*2. Acțiune introdusă de funcționari — Acțiune îndreptată împotriva unei decizii de neînscriere pe lista de rezervă a unui concurs — Posibilitatea de a invoca neregularitatea anunțului de concurs pentru a contesta neînscrierea — Condiții
(Statutul funcționarilor, art. 91)*

1. Comisia de evaluare din cadrul unui concurs are răspunderea de a aprecia, de la caz la caz, dacă experiența profesională pe care o prezintă fiecare candidat corespunde nivelului impus prin anunțul de concurs. Comisia de evaluare dispune în această privință de o largă putere de apreciere, în cadrul dispozițiilor din statut referitoare la procedurile de concurs, în ceea ce privește atât natura și durata experienței profesionale anterioare a candidaților, cât și raportul mai mult sau mai puțin apropiat pe care îl are aceasta cu exigențele postului care trebuie ocupat. Astfel, în cadrul controlului de legalitate pe care îl exercită, Tribunalul trebuie să se limiteze să verifice dacă exercitarea acestei puteri nu a fost afectată de eroare vădită. În cadrul acestui control, instanța Uniunii trebuie să țină seama că revine candidatului la un concurs obligația de a prezenta comisiei de evaluare toate informațiile și toate

documentele pe care le consideră utile în vederea examinării candidaturii sale în scopul de a permite comisiei de evaluare să verifice dacă îndeplinește condițiile stabilite prin anunțul de concurs, *a fortiori* în cazul în care a fost invitat în mod expres și formal. Comisia de evaluare, atunci când se pronunță cu privire la admiterea la concurs sau la respingerea candidaților, are dreptul de a-și limita examinarea numai la actele de candidatură și la înscrisurile anexate la acestea.

În plus, ținând seama de larga putere de apreciere recunoscută comisiei de evaluare, pentru a stabili dacă aceasta a săvârșit o eroare vădită în aprecierea faptelor care este de natură să justifice anularea deciziei adoptate, este necesar ca elementele de probă pe care reclamantul trebuie să le aducă să fie astfel suficiente pentru a înlătura caracterul plauzibil al aprecierilor reținute de administrație.

(a se vedea punctele 42-45)

Trimitere la:

Curte: 12 iulie 1989, Belardinelli și alții/Curtea de Justiție, 225/87, punctele 13 și 24

Tribunalul de Primă Instanță: 20 iunie 1990, Burban/Parlamentul European, T-133/89, punctele 31 și 34; 12 decembrie 1996, AIUFFASS și AKT/Comisia, T-380/94, punctul 59; 13 martie 2002, Martínez Alarcón/Comisia, T-357/00, T-361/00, T-363/00 și T-364/00; 25 martie 2004, Petrich/Comisia, T-145/02, punctul 37; 12 februarie 2008, BUPA și alții/Comisia, T-289/03, punctul 221

Tribunalul Funcției Publice: 25 noiembrie 2008, Iordanova/Comisia, F-53/07, punctul 34 și jurisprudența citată; 13 iunie 2012, Macchia/Comisia, F-63/11, punctul 49, care face obiectul unui recurs pendinte în fața Tribunalului Uniunii Europene, cauza T-368/12 P

2. Deși un reclamant are dreptul de a formula în termenele stabilite o acțiune directă împotriva unui anunț de concurs atunci când acesta constituie o decizie a autorității împuternicite să facă numiri care îl lezează în sensul articolelor 90 și 91 din statut, nu îi este interzis să exercite o acțiune îndreptată împotriva deciziei de a nu îl admite la concurs pentru singurul motiv că nu a atacat anunțul de concurs în timp util. Astfel, un candidat la un concurs nu ar putea fi lipsit de dreptul de a contesta în toate elementele sale, inclusiv în cele care au fost definite în anunțul de concurs, temeinicia deciziei individuale adoptate în privința sa în executarea condițiilor stabilite în acest aviz, în măsura în care numai această decizie de aplicare individualizează situația sa juridică și îi permite să cunoască în mod cert modul și măsura în care interesele sale particulare sunt afectate. Așadar, un reclamant poate, cu ocazia unei acțiuni îndreptate împotriva unor acte ulterioare, să invoce neregularitatea actelor anterioare strâns legate de acesta.

În schimb, în lipsa unei legături strânse între chiar motivarea deciziei atacate și motivul întemeiat pe neregularitatea invocată a anunțului de concurs neatacat în timp util, acesta din urmă trebuie declarat inadmisibil, în temeiul normelor de ordine publică privitoare la termenele pentru exercitarea acțiunii, de la care nu se poate deroga, într-o ipoteză de acest tip, fără a se aduce atingere principiului securității juridice.

(a se vedea punctele 59 și 60)

Trimitere la:

Curte: 11 martie 1986, Adams și alții/Comisia, 294/84, punctul 17; 11 august 1995, Comisia/Noonan, C-448/93 P, punctul 17 și jurisprudența citată

Tribunalul de Primă Instanță: 16 septembrie 1993, Noonan/Comisia, T-60/92, punctele 21 și 23 și jurisprudența citată; 15 februarie 2005, Pyres/Comisia, T-256/01, punctul 19; 31 ianuarie 2006, Giulietti/Comisia, T-293/03, punctul 42